

ผลของโซเดียมคลอไรด์ต่อการงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโต ของมันแกว
(*Pachyrhizus erosus* (L.) Urb.) โดยวิธีการปลูกแบบไฮโดรโพนิกส์
Effects of NaCl on Seed Germination and Growth of Yam Bean
(*Pachyrhizus erosus* (L.) Urb.) Using a Hydroponic Technique

สุมาลี ชูกำแพง* และ ปัทมา จตุรัส
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Sumalee Chookhampaeng* & Pattama Jaturat
Faculty of Science, Mahasarakham University

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาผลของสภาวะเครียดเกลือต่อการงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของมันแกว (*Pachyrhizus erosus* (L.) Urb.) โดยวิธีการปลูกแบบไฮโดรโพนิกส์ ที่ปลูกในสารละลายธาตุอาหาร Hoagland's solution โดยเติมโซเดียมคลอไรด์ที่ระดับความเข้มข้นที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเมล็ดมันแกวในฟองน้ำให้มีอายุ 14 วัน จากนั้นย้ายต้นกล้าลงปลูกในสารละลาย Hoagland ให้ต้นมันแกวเจริญเติบโตได้ 21 วัน แล้วเติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ในระดับความเข้มข้นที่ 0, 50, 100 และ 200 มิลลิโมลาร์ เป็นเวลา 60 วัน เมื่อมันแกวอยู่ในสภาวะเครียดเกลือ ส่งผลต่ออัตราการงอกของเมล็ด น้ำหนักสด น้ำหนักแห้ง การแตกยอด และการแตกรากจะลดลง เมื่อระดับความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์เพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : โซเดียมคลอไรด์ มันแกว ไฮโดรโพนิกส์

Abstract

The objective of this study was to determine the effects of salinity on seed germination and the growth of yam bean (*Pachyrhizus erosus* (L.) Urb.) by a hydroponic technique, utilizing Hoagland's solution with NaCl. Yam bean seedlings were germinated in a sponge for 14 days. The plants were hydroponically grown in the solution for 21 days

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: s_choo@windowlive.com

ผลของโซเดียมคลอไรด์ต่อการงอกของเมล็ดและการเจริญเติบโต ของมันแกว
(*Pachyrhizus erosus* (L.) Urb.) โดยวิธีการปลูกแบบไฮโดรโพนิกส์

followed by treatments of 0, 50, 100 and 200 mM for 60 days. The observed effects of salinity were decreasing seed germination, fresh weight, dry weight, number of shoots and number of roots with increasing sodium chloride concentrations.

Keywords : NaCl, Yam bean, Hydroponics

บทนำ

มันแกว (Yam bean) เป็นพืชเถาเลื้อยอยู่ในวงศ์ถั่ว (Fabaceae) มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Pachyrhizus erosus* (L.) Urb. (Jongkolwanitsut, 2007) เป็นพืชพื้นเมืองของประเทศเม็กซิโก ประเทศไทยมีการปลูกมันแกวทั่วประเทศ จะปลูกมากที่สุดในภาคกลางประมาณ 25,000 ไร่ ในจังหวัดสระบุรี ชลบุรี สมุทรสาคร รongลงมาได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปลูกมากที่จังหวัดมหาสารคาม หนองคาย และขอนแก่น ภาคเหนือปลูกมากที่จังหวัดลำปาง เชียงราย ส่วนภาคใต้ปลูกมันแกวน้อยกว่าภาคอื่นๆ แต่พบบ้างที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนบริเวณที่ปลูกมันแกวมากที่สุดของประเทศไทย ได้แก่ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม (Encyclopedia for Youth, 1980) มันแกวเป็นพืชที่เก็บสะสมอาหารจำพวกแป้งและน้ำตาลไว้ที่รากสะสมอาหารหรือหัว (Storage root) (Sriwichean, 2000) โดยส่วนหัวของมันแกว (รากแก้ว) เป็นส่วนที่นิยมใช้รับประทานและนำไปประกอบอาหาร (Encyclopedia for Youth, 1980) โดยในประเทศไทยมีมันแกวอยู่ 2 ชนิดคือ พันธุ์หนักหรือพันธุ์หัวใหญ่ และพันธุ์เบาหรือพันธุ์หัวเล็ก ซึ่งอาจมีชื่อเรียกแตกต่างกันไปตามแต่ละภูมิภาค มันแกวถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรหลังจากหมดฤดูทำนา เกษตรกรก็จะหันมาปลูกมันแกวเพื่อสร้างรายได้เสริม เนื่องจากมันแกวเป็นพืชเศรษฐกิจที่ปลูกกันอย่างแพร่หลายเพราะ ปลูกง่าย มีอายุในการเก็บเกี่ยวผลผลิตสั้น ราคาดี และคนนิยมนำมาบริโภคกันมากโดยสามารถนำมาแปรรูปเป็นอาหารคาว หวาน ได้หลากหลาย อีกทั้งเมื่อทำการเก็บเกี่ยวต้นที่เหลืออยู่ยังสามารถเป็นปุ๋ยช่วยในการบำรุงดินได้อีกด้วย

ดินเค็มนั้นเกิดจากความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เนื่องจากมีปริมาณของเกลือละลายอยู่ในดินมากเกินไป จนมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช ซึ่งในประเทศไทยพบพื้นที่ดินเค็มประมาณ 21.7 ล้านไร่ โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ซึ่งมีพื้นที่ดินเค็ม 17.8 ล้านไร่ (Department of land Development, 2001) ดินเค็มในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีลักษณะที่สังเกตได้คือ จะเห็นขุยเกลือขึ้นและก็จะเป็นที่ว่างเปล่าไม่มีการทำการเกษตรกรรม พืชอื่นไม่สามารถขึ้นได้ ยกเว้นพืชที่ชอบเกลือ (Arunin, 1996) สภาวะดินเค็ม เกลือจะขัดขวางการดูดน้ำของพืช อีกทั้งยังสะสมไอออนที่เป็นพิษ จึงส่งผลทำให้เมล็ดงอกช้า และพืชมีอัตราการงอกของเมล็ดต่ำ (Soltania et al., 2004) และมีอัตราการเจริญเติบโตและผลผลิตที่ต่ำลงด้วย (Khan et al., 2000)

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลกระทบของเค็รียดเกลือต่อการเจริญเติบโตของมันแกวเนื่องจากพื้นที่ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม เป็นพื้นที่ที่มีสภาพดินเค็มเป็นส่วนใหญ่ โดยนำวิธีการปลูกแบบ

ของมันแกว หลังได้รับสารละลายโซเดียมคลอไรด์ เป็นเวลา 60 วัน และบันทึกจำนวนการแตกยอด (จำนวนยอดต่อต้น) และการแตกราก (จำนวนรากแขนงต่อต้น) ขนาดและปริมาณของหัวมันแกว (รากแก้ว) ในวันที่พืชได้รับสารละลายโซเดียมคลอไรด์ 60 วัน

4. การวิเคราะห์ผลทางสถิติ

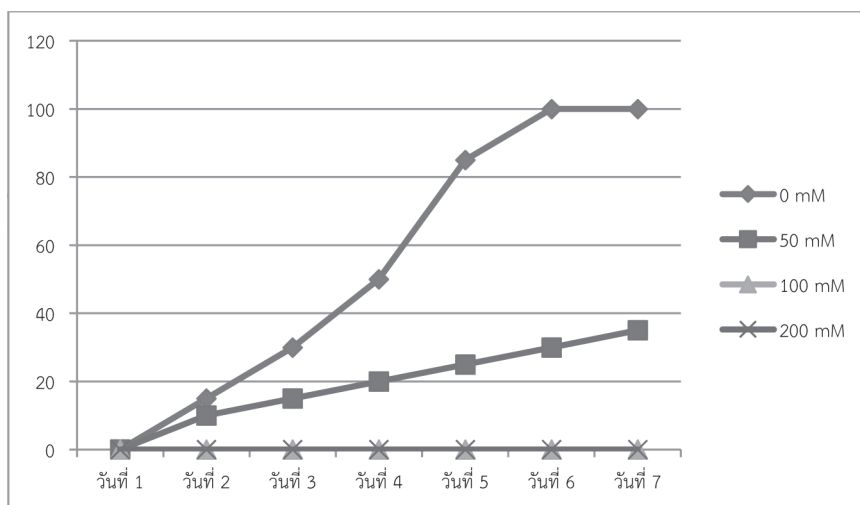
วิเคราะห์ผลทางสถิติ ใช้โปรแกรม SPSS และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้วิธี One-Way ANOVA และ Duncan Method

ผลการวิจัย

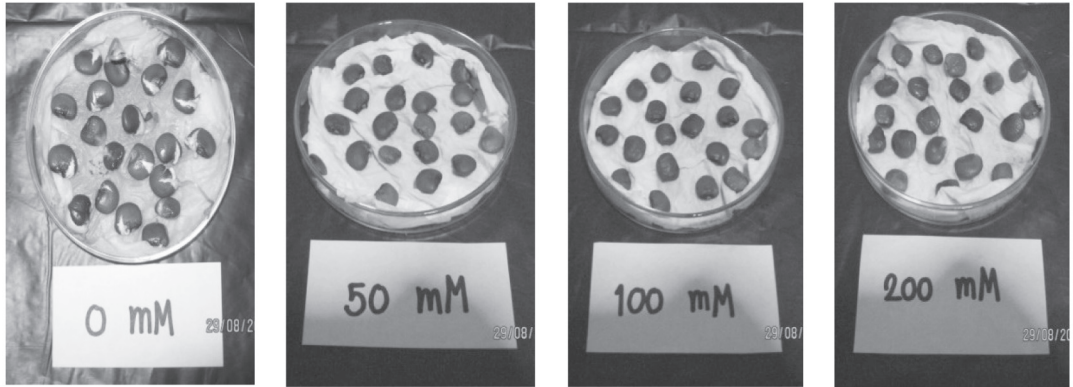
1. การศึกษาอัตราการงอกของเมล็ดมันแกว

ศึกษาอัตราการงอกของเมล็ดมันแกวที่ความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่แตกต่างกัน คือ เมล็ดที่อยู่ในสภาวะปกติ (ไม่ได้เติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์) มีอัตราการงอกร้อยละ 100 เมล็ดที่ได้รับสารละลายโซเดียมคลอไรด์ในระดับความเข้มข้นที่ 50 มิลลิโมลาร์ จะมีอัตราการงอกร้อยละ 35 (ภาพที่ 1-2) ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมล็ดมันแกวจะมีอัตราการงอกลดลงถึง 65 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับในสภาวะปกติ และเมื่อความเข้มข้นสูงขึ้น ที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ 100 และ 200 มิลลิโมลาร์ เมล็ดมันแกวไม่สามารถงอกได้ แสดงว่าความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่สูงจะยับยั้งอัตราการงอกของเมล็ดมันแกว

อัตราการงอก (เปอร์เซ็นต์)

ภาพที่ 1 อัตราการงอกของมันแกวพันธุ์เบาที่อายุ 7 วัน หลังเพาะเมล็ด ภายใต้สภาวะเครียดเกลือที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 2 การงอกของม้นแกวพันธุ์เบาอายุ 7 วัน หลังเพาะเมล็ด ภายใต้สภาวะเครียดเกลือที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่แตกต่างกัน

2. การศึกษาการเจริญเติบโตของม้นแกวในสภาวะเครียดเกลือ

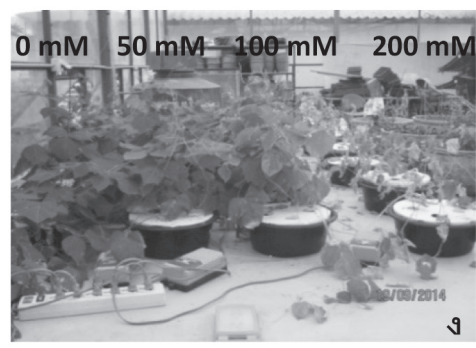
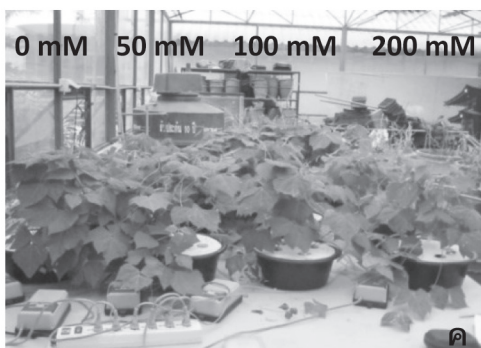
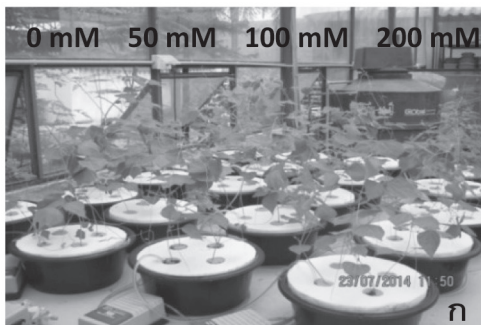
การเจริญเติบโตของม้นแกวที่ปลูกในสารละลายธาตุอาหารที่มีเกลือโซเดียมคลอไรด์พบว่า น้ำหนักสดของม้นแกวพันธุ์เบาที่อายุ 60 วันหลังปลูก กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มที่ไม่ได้ใส่สารละลายโซเดียมคลอไรด์ แต่เมื่อใส่สารละลายโซเดียมคลอไรด์น้ำหนักสดเฉลี่ยของต้นม้นแกวลดลง ซึ่งแปรผกผันตามความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่เพิ่มขึ้น ที่ความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ 200 มิลลิโมลาร์ ในวันที่ 60 พบว่าพืชมีใบเหี่ยวแห้งจำนวนมาก แสดงลักษณะอาการใกล้จะตาย (ภาพที่ 3) จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลน้ำหนักสดได้ ที่ระดับความเข้มข้นที่ 0, 50 และ 100 มิลลิโมลาร์ มีน้ำหนักสดของต้นม้นแกวเฉลี่ยเท่ากับ 60.74 ± 2.98 , 52.01 ± 3.41 และ 45.71 ± 3.08 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักสดเฉลี่ยมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ตารางที่ 1) น้ำหนักแห้งของม้นแกวพันธุ์เบาในกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มที่ไม่ได้ใส่สารละลายโซเดียมคลอไรด์ แต่เมื่อใส่สารละลายโซเดียมคลอไรด์น้ำหนักแห้งเฉลี่ยของต้นม้นแกวลดลง การลดลงของน้ำหนักแห้งจะแปรผกผันกับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่เพิ่มขึ้น ที่ระดับความเข้มข้นที่ 0, 50, 100 และ 200 มิลลิโมลาร์ มีน้ำหนักแห้งของต้นม้นแกวเฉลี่ยเท่ากับ 7.20 ± 0.41 , 6.15 ± 0.23 , 5.35 ± 0.36 และ 4.92 ± 0.20 กรัม ตามลำดับ น้ำหนักแห้งเฉลี่ยมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ตารางที่ 1)

การแตกยอดเฉลี่ยของม้นแกวพันธุ์เบาในกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มที่ไม่ได้เติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ แต่ในกลุ่มที่เติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์การแตกยอดเฉลี่ยของต้นม้นแกวลดลงเมื่อความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์เพิ่มขึ้น ที่ระดับความเข้มข้นที่ 0, 50, 100 และ 200 มิลลิโมลาร์ มีการแตกยอดเฉลี่ยของต้นม้นแกวเท่ากับ 3.19 ± 0.34 , 2.73 ± 0.08 , 2.73 ± 0.11 และ 2.59 ± 0.19 ยอดตามลำดับ การแตกยอดเฉลี่ยมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยความยาวราก (ซม.) น้ำหนักสด (กรัม) น้ำหนักแห้ง (กรัม) การแตกยอดเฉลี่ย และการแตกรากเฉลี่ย ของมันแกวพันธุ์เบาที่อายุ 60 วันหลังปลูก ภายใต้สภาวะเครียดเกลือ ที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่แตกต่างกัน

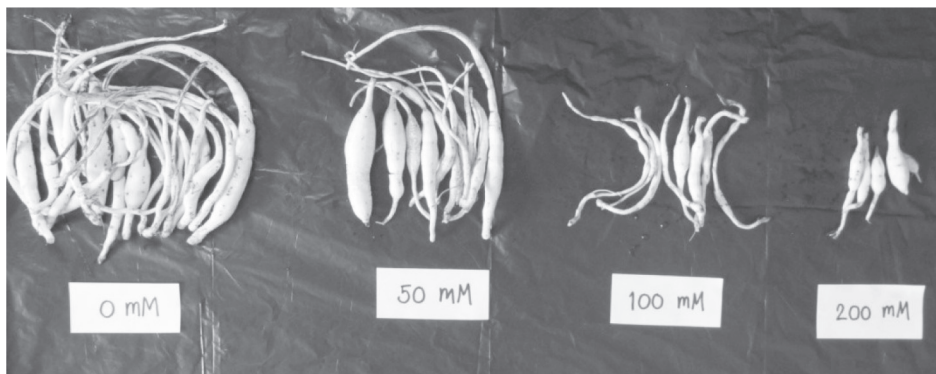
ความเข้มข้นของNaCl	น้ำหนักสด (กรัม)	น้ำหนักแห้ง (กรัม)	การแตกยอดเฉลี่ย	การแตกรากเฉลี่ย	ความยาวราก (ซม.)
0 mM	60.74 ± 2.98 ^a	7.20 ± 0.41 ^a	3.19±0.34 ^a	1.22±0.09 ^a	44.68±20.46 ^b
50 mM	52.01 ± 3.41 ^b	6.15 ± 0.23 ^b	2.73±0.08 ^b	1.15±0.15 ^{ab}	67.70±16.91 ^a
100 mM	45.71 ± 3.08 ^c	5.35 ± 0.36 ^c	2.73± 0.11 ^b	1.00±0.00 ^c	63.82±8.24 ^a
200 mM	-	4.92± 0.20 ^d	2.59±0.19 ^b	1.10±0.05 ^b	45.60±7.86 ^b

หมายเหตุ : อักษรที่แตกต่างในแนวนอน มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ DMRT

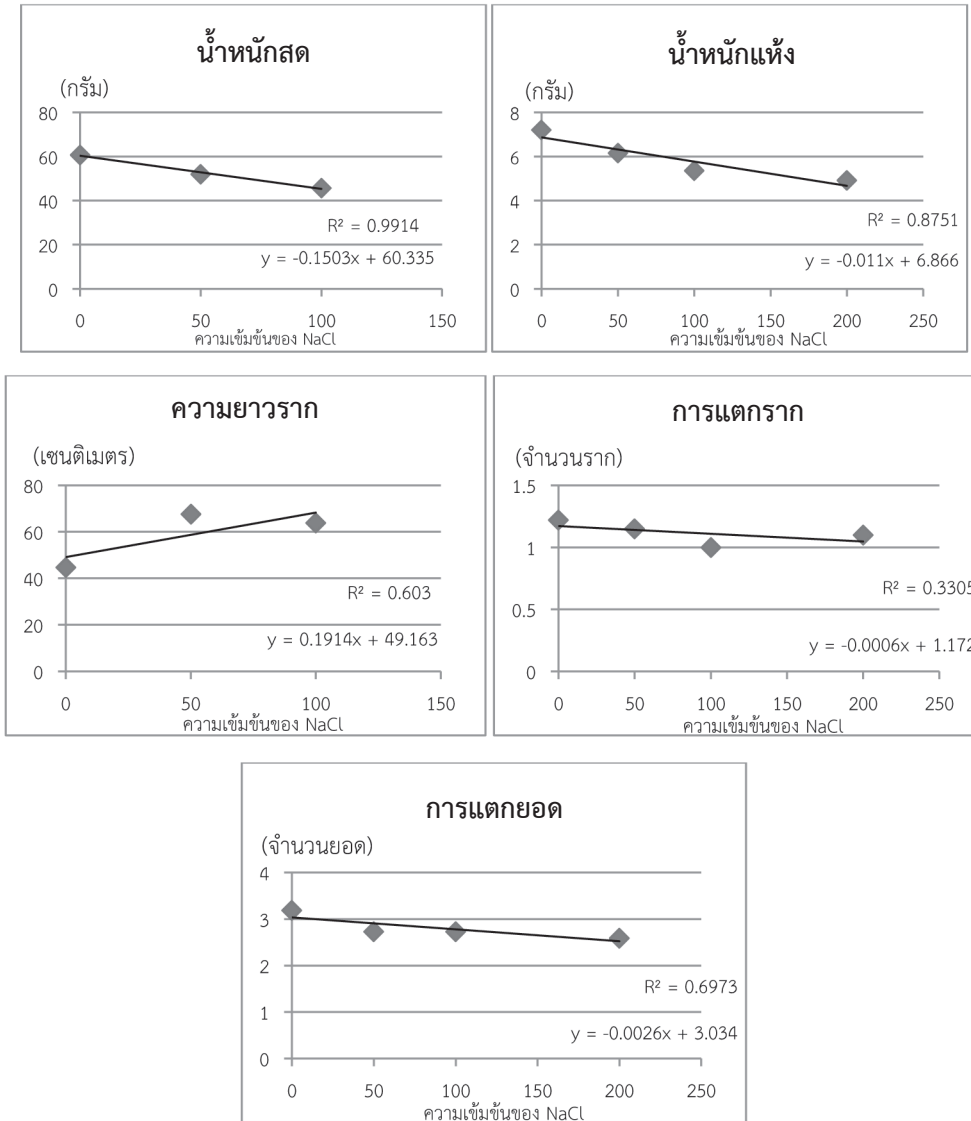

ภาพที่ 3 การเจริญเติบโตของต้นมันแกวเติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ ที่ความเข้มข้น 0, 50, 100, 200 มิลลิโมลาร์ ในวันที่ 15 (ก), 30 (ข), 45 (ค) และ 60 (ง) หลังปลูก

การแตกรากเฉลี่ยของมันแกวพันธุ์เบา เป็นการนับจำนวนรากแขนง ที่ระดับความเข้มข้นที่ 0, 50, 100 และ 200 มิลลิโมลาร์ มีการแตกรากเฉลี่ยของต้นมันแกวเท่ากับ 1.22 ± 0.09 , 1.15 ± 0.15 , 1.00 ± 0.00 และ 1.10 ± 0.05 ตามลำดับ (ตารางที่ 1) ซึ่งพบว่ามันแกวจะมีการแตกรากแขนงดีที่สุดในสารละลายที่ไม่ได้เติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ เนื่องจากมันแกวจะมีการเจริญของรากแก้วจากการสะสมอาหาร กลายเป็นหัว ดังนั้นจึงเกิดรากแขนงน้อย ความยาวรากเฉลี่ยของมันแกวพันธุ์เบากลุ่มที่สูงที่สุดคือกลุ่มที่เติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ ที่ระดับความเข้มข้นที่ 50 มิลลิโมลาร์ ในระดับความเข้มข้นที่ 0, 50, 100 และ 200 มิลลิโมลาร์ มีความยาวรากเฉลี่ยเท่ากับ 44.68 ± 20.46 , 67.70 ± 16.91 , 63.82 ± 8.24 และ 45.60 ± 7.86 เซนติเมตร ตามลำดับ ลักษณะของหัวมันแกวพบว่า หัวมันแกวที่ปลูกในสารละลายที่ไม่ได้เติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ จะมีการสะสมอาหารที่รากแก้วมากที่สุด ส่งผลให้หัวมีขนาดใหญ่ และพบหัวได้มากกว่ามันแกวที่ปลูกในสารละลายที่เติมสารละลายโซเดียมคลอไรด์ (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 ความแตกต่างของขนาดและปริมาณของหัวมันแกวพันธุ์เบาที่อายุ 60 วันหลังปลูก ภายใต้สภาวะเครียดเกลือที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 5 กราฟแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นของ ความยาวราก (ซม.) น้ำหนักสด (กรัม) น้ำหนักแห้ง (กรัม) การแตกยอดเฉลี่ย และการแตกรากเฉลี่ย ของมันแกวพันธุ์เบาที่อายุ 60 วันหลังปลูก ภายใต้สภาวะเครียดเกลือที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่ต่างกัน

จากกราฟแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้น (ภาพที่ 5) จะพบว่า น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งมีค่า R^2 มีค่าเข้าใกล้ 1 มาก คือ $R^2=0.9914$ และ $R^2=0.8751$ ตามลำดับ ซึ่งจะหมายถึงน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับปริมาณความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ในทางลบ แสดงว่าเมื่อความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์เพิ่มขึ้น จะมีผลต่อน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของมันแกว

โดยน้ำหนักสดจะลดลงตามความเข้มข้นของสารละลายที่เพิ่มขึ้น การแตกยอดเฉลี่ย และความยาวราก มีค่า R^2 มีค่าใกล้เคียงกัน คือ $R^2=0.6973$ และ $R^2=0.603$ ตามลำดับ ส่วนการแตกรากเฉลี่ย มีค่า R^2 ต่ำสุด คือ $R^2=0.3305$ แสดงว่า การแตกยอดเฉลี่ย ความยาวราก และการแตกรากเฉลี่ย มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับ ปริมาณความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ น้อยกว่าน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

ระดับความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์ที่ 0 มิลลิโมลาร์ มีอัตราการงอกของเมล็ดสูงสุดที่ร้อยละ 100 และพบว่าอัตราการงอกของเมล็ดลดลง ในระดับความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์ที่ 50 มิลลิโมลาร์ ส่วนที่ระดับความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์ที่ 100 และ 200 มิลลิโมลาร์ เมล็ดไม่สามารถงอกได้เลย แสดงให้เห็นว่า สารละลายโซเดียมคลอไรด์จะไปขัดขวางการดูดน้ำของเมล็ด จึงทำให้อัตราการงอกของเมล็ดลดลง (Kasamsup, 2011)

หากพืชได้รับสารละลายโซเดียมคลอไรด์ในความเข้มข้นที่สูงขึ้น จะส่งผลต่อปริมาณน้ำหนักสด น้ำหนักแห้ง และการแตกยอดลดลง เนื่องจากความดันออสโมติกที่เปลี่ยนแปลง เมื่อรากพืช สัมผัสกับ สารละลายเกลือในความเข้มข้นที่สูงขึ้นทำให้ค่าศักย์ในดินจะลดลง ทำให้พืชดูดน้ำไปใช้ประโยชน์ได้น้อยลงด้วย ส่งผลให้พืชเกิดสภาวะขาดน้ำ และเกิดความเป็นพิษเนื่องจากไอออนบางชนิด หากพืชมีการสะสมไอออนเหล่านี้มากขึ้นจะทำให้การเจริญเติบโตลดลงและตายในที่สุด อีกทั้งเมื่อปริมาณเกลือมีความเข้มข้นสูงขึ้น ความเค็มจะส่งผลให้ส่วนต่างๆ ของพืชมีการเจริญเติบโตลดลง โดยเกลือจะไปขัดขวางการดูดซึม สารอาหารและน้ำของพืชทำให้พืชปิดปากใบ ส่งผลต่ออัตราการสังเคราะห์ด้วยแสงจะลดลงตามไปด้วย จึงทำให้พืชมีการเจริญเติบโตช้าลง (Mekeaw et al., 2010; Chookhampaeng, 2012)

ในระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่สูงขึ้น การแตกรากเฉลี่ยจะลดลงรวมถึงอัตราการเกิดหัวและขนาดของหัวมันแกวก็ลดลงด้วยเช่นกัน เนื่องจากโซเดียมคลอไรด์ที่ส่งผลต่อการลดอัตราเจริญเติบโต จึงทำให้มีอาหารสะสมน้อย ไม่เพียงพอต่อการสร้างหัวและการเกิดรากแขนง โดยบริเวณรากจะเป็นบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากโซเดียมคลอไรด์มากที่สุดเพราะสัมผัสกับโซเดียมคลอไรด์โดยตรง พืชจะมีการปรับตัวเองให้อยู่รอดในความเค็ม โดยการไม่แพร่ขยายรากไปยังบริเวณที่เค็ม (Malcolm, 1985) จากการทดลองพบว่า ที่ระดับความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ที่ 50 มิลลิโมลาร์ จะส่งผลให้ความยาวรากเฉลี่ยของมันแกวพันธุ์เบามีค่าสูงที่สุด ใกล้เคียงกับในความเข้มข้นที่ 100 มิลลิโมลาร์ แต่ที่ความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ 0 มิลลิโมลาร์ จะมีความยาวรากต่ำที่สุด เนื่องจากเพื่อมีการสร้างหัว ส่วนความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ 100 มิลลิโมลาร์ พืชมีการเจริญเติบโตช้าและใกล้จะตายจึงส่งผลให้ความยาวรากต่ำด้วย ในกรณีความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมคลอไรด์ 50 มิลลิโมลาร์ ส่งผลให้ความยาวรากเฉลี่ยของมันแกวพันธุ์เบามีค่าสูงที่สุดนั้น อาจจะเนื่องมาจากเกลือความเข้มข้นต่ำ เป็นความเข้มข้นที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อ การสร้างรากมากนัก จึงส่งผลต่อการการยืดยาวของรากพืชชนิดนี้ พืชจึงมีรากที่ยาวขึ้น เนื่องจากความสามารถที่พืชแต่ละชนิดจะทนต่อเกลืออยู่ในระดับที่แตกต่างกัน (Greenway &

Osmond, 1972) อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าสามารถปลูกมันแกวโดยวิธีไฮโดรโปนิกส์ได้ แต่มันแกวมักมีหัวค้อยข้างเล็ก อาจจะเป็นเนื่องมาจาก ระยะเวลาในการทดลองที่สั้นเกินไปหรือสูตรของสารละลายส่งผลให้พืชมีการเจริญเติบโตในส่วนของลำต้นเหนือดินมากกว่าการสร้างหัว

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการศึกษาผลกระทบของดินเค็มต่อมันแกวในด้านสรีรวิทยาและด้านกายวิภาคของพืชเพิ่มเติม เช่น ปริมาณคลอโรฟิลล์ สารต้านอนุมูลอิสระ การสะสมเกลือ การสะสมเม็ดแป้ง เป็นต้น
2. ควรจะมีการศึกษาผลกระทบของดินเค็มต่อคุณภาพของหัวมันแกว เช่น ปริมาณแป้ง ปริมาณน้ำตาล เป็นต้น
3. ควรมีการเพิ่มระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวเพื่อศึกษาการเพิ่มขนาดของหัวมันแกว และมีการปรับสูตรอาหารโดยเพิ่มธาตุอาหารที่ช่วยในการสร้างหัวมันแกว

References

- Arunin. S. (1996). *Saline Soil*. Government Official Manual for Saline Soil Development. Department of Land Development. Thailand.
- Chookhampaeng. S. (2012). Salt Stress. *Thai Journal of Botany*, 4(1), 15-24.
- Department of Land Development. (2001). *Saline Soil in the Northeast*. 8th edition. Ministry of Agricultural and Cooperative. Thailand.
- Encyclopedia for Youth. (1980). *Tuber Crop*. The 5th Encyclopedia for Thai Youth.
- Greenway, H. & Osmond, B.C. (1972). Salt responses of enzymes from species differing in salt tolerance. *Plant Physiol*, 49, 256-259.
- Hoagland, D.R. & Arnon, D.I. (1938). *The water-culture method for growing plants without soil*. Berkeley, Calif.: College of Agriculture, University of California. 347 ed.
- Jongkolwanitsut. P. (2007). *Native Plant in Thailand*. The 16th Conservation Area Office. Chiang Mai.
- Kasamsup. P. (2011). *Plant Physiology, Biology 2*. The 5th International Science and Mathematics Olympiads. Dansutakanpim Co.,Ltd.

- Khan, M.A., Ungar, I.A. & Showalter, A.M. (2000). The effect of salinity on the growth, water status and ion content of a leaf succulent perennial halophyte, *Suaeda frutescens* (L.). *Forss Journal of Arid Environments*, 45, 73-84.
- Malcolm, C.V. (1985). *Production from salt affected soil*. 30 pp. In C.V. Malcolm(ed) Proc.Research for Development Seminar on Forage and Fuel Production from Salt Affected Westland.
- Mekeaw. V., Kuntaphap. N. & Laloknum. S. (2010) Plant Adaptations under salt stress. *Journal of Bansomdejchaopraya Rajabhat University*, 10(2), 28-36.
- Soltania, A., Gholipoorb, M. & Zeinali E. (2004). Seed reserve utilization and seedling growth of wheat as affected by drought and salinity. *Environmental and Experimental Botany*, 23(5), 29-31.
- Sriwichean. P. (2000). *Cost and Returns Analysis for Yam Crop Borabue District, Mahasarakham*. Special Problem Report.

Translated Thai References

- กรมพัฒนาที่ดิน, 2535. *แผนที่การกระจายดินเค็มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาตราส่วน 1: 500,000*. กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ปราโมทย์ จงกลวานิชสุข. (2550). *พืชต่างถิ่นในประเทศไทย*. กลุ่มงานวิชาการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16. เชียงใหม่.
- พรพนม ศรีวีเชียร. (2543). *การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้จากการปลูกมันแกว อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม*. รายงานการศึกษาปัญหาพิเศษ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พูนพิภพ เกษมทรัพย์. (2554). *ชีววิทยา 2 สรีรวิทยาของพืช*. โครงการตำราวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ศึกษา ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์. พิมพ์ครั้งที่ 5 (ปรับปรุงใหม่). บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด. 440 หน้า.
- วิจิตพล มีแก้ว, ญัฐพล ชันธปราบ และ สุรศักดิ์ ละลอกน้ำ. (2553). การปรับตัวของพืชภายใต้ภาวะที่มีความเค็ม. *วารสารก้าวหน้าโลกวิทยาศาสตร์*. ปีที่ 10 (2) : 28-36.
- สมศรี อรุณินท์. (2539). *ดินเค็ม*. เอกสารคู่มือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กลุ่มปรับปรุงดินเค็ม. กรมพัฒนาที่ดิน. 343 หน้า.

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. (2523). *เรื่องที่ 5 พืชหัว*. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. เล่มที่ 5.

สุมาลี ชูกำแหง. (2555). พืชในสภาวะเครียดเกลือ. *วารสารพฤกษศาสตร์ไทย*. 4 (1) : 15-24.

คณะผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชูกำแหง

ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต.ขามเรียง
อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม 44150
email: s_choo@windowslive.com

นางสาวปัทมา จัตุรัส

ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต.ขามเรียง
อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม 44150
email: pad.msu.pj@gmail.com